

[Vivike.]

skidt, som Øresund er 90 pct. af spildevandet fra denne by går urensset lige ud i Øresund.

Nu skal jeg ikke gå ind på alle paragrafferne, absolut ikke, men ministeren var en del inde på møddingsvandet, og jeg skal bare som eksempel nævne — jeg har nævnt det før, men det kan ikke siges for tit — at for nogle år siden dræbte møddingsvand på en strækning af 10 km i en sjællandsk å 80.000 ål. Det var det, man fandt af døde ål, og alle de øvrige var altså også dræbt. Møddingsvand er altså noget farligt noget. Vi må på den ene eller anden måde prøve at bremse det forbandede svineri, der foregår på den måde her.

Finansieringen har der været talt lidt om, og vi har altså afsat et beløb på 100 mill. kr. hertil. Det er ikke specificeret, hvordan de skal bruges, og det er heller ikke muligt for en enkelt gruppe eller en enkelt mand at specificere det. Først når loven træder i kraft, kan det gøres i regeringskontorerne, for det kræver en hel del eksperter. Men bevar mig vel, tallet er vi villige til at tale om, ligesom vi i det hele taget i udvalget er parat til at tale om løvforslaget. Vi er også klar til at fire noget af; bare vi kan få noget af det gennemført, så vil vi være så nogenlunde tilfredse. Vi holder altså ikke fast på, at forslaget skal gennemføres præcis i sin nuværende form.

Men jeg håber altså, det nu kan blive gennemført, at vi kommer i gang med det, for vi ved alle sammen, at det er meget, meget nødvendigt.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Nok drejer forhandlingen sig om forurening, men jeg henstiller alligevel, at man anvender et ordvalg, der passer bedre her i salen.

Gunnar Jensen: Hr. Knud Bro sagde, at det, sagen drejede sig om, var, at når der kom en mand fra vandinspektøren og konstaterede en forurening, så var forureningen ophørt, inden han fik sendt bud efter betjenten. Ja men hvad mere kan man forlange, end at forureningen så er ophørt? Så har man jo opnået det. Problemet bliver dernæst at konstatere, om vedkommende synder har truffet foranstaltninger til at forhindre en gentagen forurening, og hvis han ikke har

gjort det, så er det helt givet, at han bør hjemfalde til straf. Men hvis det drejer sig om den lille forurening, som sker rundt omkring i landet på grund af uvidenhed, så er der ingen grund til, at man kommer og giver en bøde på 1.000 kr. eller 2.000 kr., når sagen simpelt hen kan klares ved, at man gøres opmærksom på, at denne forurening sker. Noget andet er de store forureninger i forbindelse med dambrug osv. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at man skal træffe foranstaltninger til, at denne forurening ikke kan gentage sig. Men der er masser af små virksomheder over hele landet, der ikke aner, at de er forurenende; de skal have en påmindelse om det fra starten, og det kan de få fra amtsvandinspektørens mand, som går deroppe, som hr. Knud Bro nævnte i sin indledning. Når den pågældende forhindrer, at forureningen gentager sig, så er der ingen grund til derefter at kkalde ham oven i hovedet.

Kristen Østergaard: Jeg skal ikke vende mig imod hr. Vivikes ordforurening; men jeg vil derimod vende mig imod hr. Vivikes grove påstande om, at møddingsvand skulle have dræbt, jeg ved ikke hvor mange ål i et sjællandsk åløb. Det kan ikke være rigtigt, idet møddingsvand består af 90 pct. regnvand og 10 pct. aje. Det er ikke i stand til at forårsage de virkninger, som man her påstår. Må jeg i øvrigt sige, at det er mærkeligt, at hr. Vivike netop hænger sig så meget i dette møddingsvand, for det er et af de mest umulige punkter i forslaget at gennemføre. Må jeg gøre opmærksom på, at man inden for landbruget dels reducerer besætningerne, dels er inde på en teknik med gøleanlæg, hvorved slige ting overhovedet ikke kommer ud i vandløbene. At man på denne baggrund nu i 1972 vil puste en sådan bagatel op til noget stort, det er forbavsende.

Knud Bro: Det var dog en pragtfuld påstand, at når bare man fik det til at høre op i tide, inden landbetjenten kom frem, så skulle det nok gå det hele. For det første vil jeg mene, at hvis folk overtræder lovene, så skal de på en eller anden måde gøres opmærksom på, at det finder vi ikke passende. Vi står her på talerstolen og arbejder i udvalg og giver love, og det er meget besværligt for os, så vi forventer også, at folk over-